

צְלִילֵין וְדַבְּרֵין מִהָּ הוּא לְכָלוֹךְ אמנים בכך הים שהוא חזק הוא אינו סובל את זהה מותם ולכן הוא משליך אותו לבחוץ ואז נשארים הנחלים צלולים ונקיים מאותו הזזה מה.

האבות בדוגמתם הם שמנקים את העוננות של עם ישראל

כִּגְוֹנוֹנָא דְּאִימָא, דְּרַכְיָאת לְכָלוֹבֵין דְּבָנָה אַעֲירֵין והם בדוגמת אמא שהייא מנקה את לבולבי בנה הקטן, **הַכִּי אַבְּהָזָן מְדֻבָּאֵין חֹזֵבֵין וְלְכָלוֹבֵין דְּבָנֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל,** בפֶּד אֲשֶׁתְּבָחוּ בְּהָזָן צְדִיקִיָּא בְּעֹזְבָּדִיחָזָן, **תְּקִיפֵּין לְמַסְבֵּל יִסּוּרֵין עַל דִּרְיָהָזָן** וכך הם האבות שהם בדוגמתם הם שמנקים את העוננות והזזה מהישראל בניהם, כאשר נמצאים ביניהם אנשים צדיקים במעשייהם שהם חזקים ברוחם בכדי לסבול יסורים ובזה להגן ולכפר על הדור. **בְּהָהָוָא זְמָנָא לִית אֲפֶרְשָׁא בְּהָזָן** ובאותו הזמן שמתיסרים הצדיקים שבדור או אין הבדל בין לבין האבות כי בזה הם מודכנים ביותר עד שהם יכולים להאיר את הספירות כמו האבות ובזה לתקן את השבינה מכל זוהמת החטאיהם (רמ"ק). **אַתָּנוּ בְּלָהָו וּבְרִיכָו לִיה, זָאָמָרוּ לִיה סִינְגִּי סִינְגִּי, דְּקָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָנָתִיה מְלִיל בְּפּוֹמוֹי, מָאן יְכִיל לְקִיְמָא קְמִיה בְּכָלָא** ואז באו כל החברים ובירכו את הרעה מהימנא ואמרו לו סיני סיני שהקב"ה והשכינה דיברו בפיו ולכן מי יכול לעמוד לפניו בכל הסודות שהוא מגלה. **זְבָּאָה חֹזְלָקָנָא, דְּזָכִינָא לְחַדְשָׁא חַבּוּרָא קְדָמָאָה דָא בָּה, לְאַגְּהָרָא שְׁבִינָתָא**

הלייְמוד הַיּוֹם

בגלוֹתָא אשרי חלקו שוכינו לחבר את החיבור הראשון שהוא ספר זהה על ידך ב כדי להאיר את השכינה הנמצאת בגלות עם ישראל בניה.

חכמתו של רשב"י מאירה בכל הדורות שיהיו אחريו ואסור שיפסק קול התורה מעם ישראל

אמֶר לוֹז, רַבְנֵן דָבֵל דָרָא הִוִיתו בָזְמִיגִיהּוֹן [קי] והשיב להם הרעה מהימנה אתם הצדיקים של כל הדור בזמן חיותכם, **כָל שְׁפֵן בּוֹצִינָא קְדִישָׁא,** דָנָהֵיר חַבְמָתִיה בָבֵל דָרֵין דָהּוֹ אֲבַתְרִיה וכל שכון המאור הקדוש רשב"י שחייבתו מאירה בכל הדורות שיהיו אחריו, **אֶל תְתַנוּ דָמֵי קְדוֹשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא בָאָזְרִיתָא,** עד יַעֲרָה עליינו רוח קדשא ולמן אל תנתנו שיהיה בחינת דומיה אצל הקב"ה שהוא ע"י קול התורה עד שיערה علينا רוח קדושה ממרום ויגאלנו (לגביו שכינתי) **דָהָא** [קייא] **לֹא אַיִת רְשֹׁו לְאַשְׁתַפְשָׁא בְמַטְטוֹרָזָן שֵׁר הַפְנִים אֶלָא לְהָדָא תְּזִוֵּן דִילֵיה רַמְיוֹזִין בְשָׁמֶךְ** ואמרו לו החברים לרעה מהימנה שהרי אין רשות לשום אדם להשתמש במטרוֹזָן שיר הפנים אלא רק לאחר שאותיותו רמוֹזות בשמה, דהיינו שתיבת מש"ה הוא ר"ת מטרוֹזָן שיר הפנים (אוור החמה בשם מהר"ז).

אור הרשב"י

[קי] היהל אור גורם אמרו ליה.

[קי] הרמ"ק גורם בזמניכון.

הליימוד היומי

ניתן להקריב עבור הנזחות או לרפואה / העלחה טל' 00-6249000

משה רבנו לבדו ידע סוד הדופק של השכינה

וְפָעֵן צָרִיךְ אַסְפִּיא [קיב] והנה בגין על אורך הגלות צרך רופא, **לִמְנֶדֶע בְּכֹמֶח דָּרְגֵין אַסְתָּלָק דָּפִיקָו דְּחַחְוָא חֹלָה**

◆ ◆ ◆ אָוֹר הַרְשָׁבָ"י ◆ ◆ ◆

והנה אם תחבר דפ"ק עם עשר אותיות שבחו"ה דמיולי' יודין יהיה בגמטריה צדן וזה מה שאמרו באדרת האזינו דעתך לנו בנו וע"ש ולהיות החוללה ניון מבחינת הדפק זהה לבן נאמר בו ה' יסעדנו על ראש דוי כו' כי הנה ערש תמורה עשר דוי' תמורה יוד' וגם יוד' השבונה באותיות היא עשר והענין הוא על החוויה דמיולי' יודין שיש בה עשר אותיות בבחינת הפנים ונתחפה אל החוללה זהה בבחינת الآخורים שהיא קפ"ד אותיות דפ"ק ומשם יסעדנו ויתפרנס בחולי עתה ולבן העשר נהפך לער"ש ששובכ עלייה בחלייו כי תרגום מטה ערsha והוא יוד נהפך לדוי' שם החולאים והיסורין שסובל ז"א כל משכבו הפקת בחלייו כי נהפכו עשר יוד' שם עשר אותיו הוייה דיוידין דפניהם אל ערש דוי' שם الآخרים העולים בגמטריה קפ"ד.

ועתה נbaar עניין אשר והוא כי כמו שתנוועות הדפק יורה על חולאי הגוף כך יורה על חולאי הנשמה ולבן כפי תנוועת הנකודות שיתנווע או הדפק כך בחינת התשובה צרך האדם לשוב ולהתרפא מהולי' (ד"ש ע'ג) הנפש כי אם הדפק של האדם מורה תנווע צירוי שהוא בבינה יורה על כי הפנים היה בדרכ' הנגעים' ומתיחס' ותלוים באימא מתנוועתו.

[קיב] ובכדי להבין את המאמר הבא נעתיק את מש"ב בשער מאמרי רשב"י – פירוש על ספר התיקונים וז"ל: דע כי תיבת דופק מתחלקת לשתיים ד"ז פ"ק כי ד"ז הם נוקבא ב"ש מתחלפות ד"ק ו"פ' כנודע וכבר ידעת כי בתמורות והחלופים הם במתטרו'ן שהוא הייצירה ולבן מתחלפו מה אותיות ד"ז בפ"ק להורות כי מציאות הדפיקות הזה הוא נמצא ונוהג עניינו מכל העולמות בין בעולם העניין כי שם נקרא ז"א ונוקביה ד"ז בין בעולם התמורו' שם נקרא פ"ק.

ואמנם עניין הדפק הוא נמשך מן الآخורים של אבא שהוא הויה דידיין והאחרים שלה הם בוגט' קפ"ד כמנין דפ"ק והוא סוד פקד עון אבותה על בניהם כי שם וזה באבא הנקרא מחשבה וכבר ידעת כי בח"י הגלגול הוא בסוד המחשבה בסוד וחשב מחשבות לבתי יידח ממוני נדח וכמו שהגלגול לא שכיך טיקלא ונגלולא לעלמן כך המחשבה. וכן תמצא בס' התקונין ובריעיא מהימנא בפ' פנהם שאין גלגול אלא בסוד אותן "שהיא באבא ולבן בחינת הדפק מתרפשת מאות" שהוא אבא הנקרא מחשבה ולבן אין שם הזה שקט לעולם כי אין הדפק שקט לעולם מתנוועתו.

הליימוד היומי

בגָּלוֹתָא דְּאַדּוֹם והוא בכספי לדעת בכמה מדרגות עליה הדופק של השכינה שהיא חולה בגלות אדום (רמ"ק), **דָּאַתְמָר עַלְיָה** [קיג] (שיר השירים ח) **שְׁחוֹלֶת אַהֲבָה אָנִי** ועל השכינה נאמר 'שחולת אהבה אני', דהיינו שמשום כך עליה הדופק שלה. **דָּהָא כַּמָּה אַסִּין אַתְבָּנֵשׁוּ עַלְיָה** [קיד], **לְמַנְדָע קָז דְּמֶרְעָא דִילְיָה, בָּאַלְיָה דְפִיקָין** והנה כמה רופאים שהם צדיקי הדור הם מתאספים על השכינה בכספי לדעת את הקץ והסוף למחלה ע"י שהם רוצים להבחין בדופק שלה שע"ז אפשר לדעת מתי הגיע קץ לדפיקת חוליה הגלות ומתי היא תגאל ותתרפא (רמ"ק), **וְלֹא הָזֵה חַד מַגִּיחּוּ דְאַשְׁתְמֹדָע בְּהַזּוֹן, דְפִיקָין דְהַחְוֹא חֹזֶלֶת, לֹא בֶל אַסִּיא בְּקֵי לְאַשְׁתְמֹדָע בִּיה** אמם לא היה אחד מלאו הצדיקים שהכיר בזה הדופק של אותו חולה שהוא השכינה, לאחר שבדופק החולה אין כל רופא יכול להכיר בזה אלא רק משה רבנו מאחר שהוא ממשיר לשכינה את הארת הת"ת שבו הוא חתום (רמ"ק), **דָּאַית דְפִיקָין דְקָשָׁרְךָ קָשָׁךְ קָרְךָ** [קטו] ובשבינה יש עשרה מיני דופק שהם נרמזים בעשר קולות של

אָוֹר הַרְשָׁבָ"י

[קיד] הרמ"ק גורם עליה. [קטו] והנה בסימן זה האות ק' הוא מורה אל התקיעה שהיא האות השנייה שבתיבת תקיעה והאות ר' היא סימן לתרועה שהיא האות השנייה של תיבת תרועה והוهر החשיב את האות השנייה ולא את האות הראשונה מאחר שבאות הראשונה ת' לא ניכר הסימן בין תקיעה לתרועה.

כנון שחתא למצות כיבור אב ואם או שנמנע מההשתדרל בתבונת דברי התורה ולכך החוראה היא בדף שהיא האחוריים [כנו'] להורות על שפנס וכן אם התנועה הייתה בניקודفتح שהיא בחכמתו יורה על שפנס בחכמת התורה ונמנע מההתחכם ואם היה סגול יורה על שנמנע מגමילות הספרדים שהוא בחסך וכיו"ב. [קיג] הרמ"ק גורם עליה.

